

Για μια «Εναλλακτική Παρέμβαση» στο ΔΣΑ

Οι δικηγορικές εκλογές διεξάγονται σε μία πολύ κρίσιμη εποχή. Μέσα σ' ένα κλίμα πολιτικής συναίνεσης και οικουμενικής ευφορίας, οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις του τύπου, μέσα από την τρικομματική συμμαχία, επιδιώκουν να επιβάλουν την κοινωνική ειρήνη και την κοινωνική συναίνεση, ώστε να διευκολυνθεί η αντιλαϊκή τους πολιτική σε όλα τα επίπεδα. Δείγματα γραφής αυτής της επίθεσης αποτέλεσαν η ιδεολογική εκστρατεία της οικουμενικής κυβέρνησης ενάντια στις κινητοποιήσεις των εργαζομένων, η αθώωση του Μελίστα από τη Δικαστική Εξουσία και οι συναινετικές λύσεις σε όλα τα θέματα, από τις απολύσεις μέχρι το πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας, που μεθοδεύονται ερήμην των κοινωνικών δυνάμεων.

Σε μια εποχή λοιπόν που αμφισβητείται η αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος, η ανεξάρτηση παρέμβαση και δράση του, οι εκλογές του Δ.Σ.Α., είναι μία ευκαιρία για να ενδυναμωθούν τα συνδικαλιστικά χαρακτηριστικά ενός Συλλόγου, που, ως Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, διεκπεραιώνει αντί να αναδεικνύει τα προβλήματα, διαχειρίζεται την κρίση του επαγγέλματος αντί να προτείνει μέτρα για την υπέρβαση της, συντηρεί την ήδη τραγική κατάσταση αντί να προωθεί λύσεις για τα προβλήματα της, παράγει και αναπαράγει πολιτικούς και επαγγελματίες καριέρας, αντί για ευαισθητοποιημένους συνδικαλιστές.

Η τελευταία τριετία ήταν αποκαλυπτική της λειτουργίας του Δ.Σ.Α. Η μακρόχρονη κρίση του επαγγέλματος συναντήθηκε με τη συνδικαλιστική κρίση με αποτέλεσμα την όξυνση των προβλημάτων μας και την περιθωριοποίηση - κοινωνική και συνδικαλιστική - της πλειοψηφίας των δικηγόρων.

ΣΕ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΩ ΠΟΝΗΡΕ ΠΟΛΙΤΕΥΤΗ

Το απερχόμενο Δ.Σ., παρά τις ελπίδες που δημιούργησε αρχικά η σύνθεση του, έχει ένα θλιβερό ρεκόρ στη ν, απενεργοποίηση του σώματος: επί μία τριετία δεν κατόρθωσε να πραγματοποιηθεί ούτε μία Γενική Συνέλευση και ούτε εξάλλου το επιδίωξε ποτέ πραγματικά. Η συμμετοχή των μελών στις διαδικασίες του συλλόγου αποθαρρύνθηκε ποικιλότροπα, αν δεν αποκλείστηκε ουσιαστικά με τον τρόπο λειτουργία του Δ.Σ., την εσωστρέφεια και την αδιαφάνεια και με την αδιάφορη συνενοχή όλων των παρατάξεων. Οι δικηγόροι βρέθηκαν να παρατηρούν «έκθαμβοι» επί μία τριετία **τη διαπραγμάτευση των προβλημάτων τους σε επίπεδο κορυφής**: παρακολούθησαν τον Πρόεδρο τους κ. Κουβέλη, να τους εκπροσωπεί εν απουσία τους, να δραστηριοποιείται και να παίρνει αυτάρεσκα το λόγο σε κάθε θέμα που εξασφάλιζε την προσωπική του δημοσιότητα- τον είδαν να ανοίγει μέτωπα κατά των κυκλωμάτων της Δικαιοσύνης πανηγυρικά, για να τα κλείσει σιωπηλά στη συνέχεια. Είδαμε να απεργούμε για τους Κώδικες Κουτσόγιωργα και να θριαμβολογούμε με τους Κώδικες Κουβέλη, στα πλαίσια **μιας μη αποφασισμένης και άκριτης συμμαχίας κορυφής του Δ. Σ. με τους Δικαστές**, συμμαχία που αγνοεί και παραμερίζει τα πραγματικά προβλήματα της σχέσης Δικηγόρου - Δικαστή και μας αφήνει έκθετους σε κάθε προσπάθεια εναντίωσης στη δικαστική αυθαιρεσία και σε κάθε προσπάθεια κριτικής του τρόπου και της ποιότητας της απονομής της Δικαιοσύνης.

Οι υπερεξουσίες του Προέδρου και ο τρόπος εκλογής του, αυτονομούν το θεομό από τους δικηγόρους και από το Δ.Σ., με αποτέλεσμα, αυτήν την τριετία, είτε ήταν Πρόεδρος ο κ. Κουβέλης,

είτε ήταν ο κ. Πολύδωρος, η κατάσταση να παραμένει ίδια και अपαράλλαχτη.

Είναι γεγονός ότι η αυτονομία του κοινωνικού χώρου των δικηγόρων από τα κόμματα και το Κράτος ήταν πάντα εύθραστη. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι οι εκλογές του Δ.Σ.Α. αποτελούν πρόκριμα για τις βουλευτικές εκλογές και δείκτη των πολιτικών συσχετισμών. Έτσι, επί οειρά ετών στη μεταπολίτευση, είδαμε τους συμβούλους και τους Προέδρους του Συλλόγου να αναδεικνύονται σε βουλευτές και υπουργούς και ιδιαίτερα κατά την οκταετία του ΠΑΣΟΚ να καταλαμβάνουν κυβερνητικές θέσεις, θέσεις σε οργανισμούς, ιδρύματα και προβληματικές επιχειρήσεις.

Την τελευταία τριετία όμως καταρρίφθηκαν και τα τελευταία προσχήματα. Έτσι, είδαμε τον Πρόεδρο, κ. Κουβέλη, να διορίζεται Υπουργός Δικαιοσύνης, χωρίς να έχει καν τη στοιχειώδη ευθύζια να ζητήσει γι' αυτό την έγκριση του σώματος, τον σύμβουλο και υποψήφιο σήμερα, κ. Ρουπακιώτη να αναλαμβάνει Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δικαιοσύνης - διατηρώντας ταυτόχρονα και την ιδιότητα του συμβούλου - το σύμβουλο κ. Φούσσα να γίνεται Υπουργός Αιγαίου και μέλη του Δ.Σ. να πλαισιώνουν θέσεις στα Δ.Σ. διάφορων οργανισμών.

Οι μετακινήσεις αυτές δεν άλλαξαν μόνον τους συσχετισμούς μέσα στο Δ.Σ., δεν παραβίασαν μόνον τις αρχές της συνδικαλιστικής αυτονομίας, αλλά αποκάλυψαν ωμά, ότι **το Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. αποτελεί εφελτήριο για κοινωνική και πολιτική ανέλιξη**, με συνέπεια να ενταθεί η συνδικαλιστική κρίση και να κλονιστεί η σχέση εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας των δικηγόρων προς τα συνδικαλιστικά πράγματα του Συλλόγου μας.

Μ' αυτό το πρόσφατο παρελθόν, οι επερχόμενες εκλογές στον Δ.Σ.Α. αποκτούν ιδιαίτερη επικαιρότητα για όλους αυτούς που επιμένουν να θεωρούν ότι **ο συνδικαλισμός δεν είναι το μέσο για πολιτικά παιχνίδια, αλλά ο δρόμος για την προσέγγιση και επίλυση των προβλημάτων μας και για το ζωντάνεμα του κοινωνικού μας χώρου.**

II. ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΛΛΑΞΕΙ - ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΠΩΣ ΠΑΛΙΑ

Το επάγγελμα μας σήμερα βρίσκεται σε μεταβατική φάση. Το 1992, η Ενιαία Ευρωπαϊκή Αγορά, η ελεύθερη διακίνηση των δικηγόρων, η νέα τεχνολογία και οι νέες εργασιακές σχέσεις που θα προκύψουν, διαγράφουν τις δύο προτάσεις που, αργά ή γρήγορα, θα διατυπωθούν ανοιχτά στα πλαίσια του Συλλόγου μας. Έτσι λοιπόν, το επάγγελμα, ή θα προσαρμοστεί στις ανάγκες των μεγάλων Δικηγορικών Εταιρειών, υπαλληλοποιώντας την πλειοψηφία των δικηγόρων, ή θα υποταχθεί σ' ένα στείρο συντεχνιασμό που θα απαιτεί το κλείσιμο του, τη μείωση των εισακτέων στις Νομικές Σχολές, την αύξηση της δικηγορικής ύλης, σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων κλπ.

Εμείς διαφωνούμε μ' αυτές τις λογικές και θέλουμε να αντισταθούμε ενεργώ στις διαδικασίες που οδηγούν στην απώλεια της προσωπικής ανεξαρτησίας και αξιοπρέπειας στην άσκηση ίου επαγγέλματος.

Πιστεύουμε ότι ήρθε η ώρα να σπάσει η συνδικαλιστική υποκρισία και να μιλήσουμε ανοιχτά. **Οι δικηγόροι δεν είναι ταξικά και κοινωνικά ομοιογενείς.** Το χαρακτηριστικό του κλάδου μας είναι οι ποικίλες διαστρωματώσεις.

Εμείς δεν έχουμε την οικουμενική πρόθεση να εκφράσουμε όλους τους δικηγόρους, γιατί

πιστεύουμε ότι αυτό είναι και ανέφικτο και υποκριτικό.

Εμείς απευθυνόμαστε σε συγκεκριμένες κατηγορίες δικηγόρων, στις οποίες άλλωστε και ανήκουμε, κατηγορίες που δεν έχουν μεταξύ τους ανταγωνιστικά συμφέροντα, αλλά κοινές αγωνίες για το σήμερα και το αύριο τόσο της δικηγορίας όσο και της κοινωνίας.

Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Απευθυνόμαστε

- **Στους νέους δικηγόρους**, που αντιμετωπίζουν τα πιο οξυμμένα προβλήματα και εμφανίζονται στο προσκήνιο σε κάθε εκλογές, ως αντικείμενο σωτηρίας απ' όλους μας- τους νέους, που αν και αποτελούν την πλειοψηφία των μελών του συλλόγου, μένουν μακριά από τις διαδικασίες του, στερώντας τον ε.π.ο τη δύναμη της ανανέωσης και της ριζοσπαστικοποίησης. Πιστεύουμε ότι αιτήματα όπως η κλιμάκωση των εισφορών, τα δα-ία του Δ.Σ.Α., η κατάργηση της άσκησης και η υιοθέτηση άλλων μορφών πρακτικής ή ^παίδευσης των νέων δικηγόρων, καθ(ί)- και οι προτάσεις που οι ίδιοι οι νέοι δικηγόροι και οι ασκούμενοι διατυπώνουν και προωθούν μπορούν να αναμορφοσουν το επάγγελμα και να συμβάλουν στην ενεργοποίηση του σώματος από τα νεότερα και δυναμικότερα στελέχη του,

στους μαχόμενους δικηγόρους, που συνθλίβονται από τις καθημερινές συνθήκες άσκησης της δικηγορίας και τους οποίους ο εκσυγχρονισμός του επαγγέλματος και οι δικηγορικές εταιρείες απειλούν με αφανισμό, αφού θα είναι αύριο αδύνατο να ανταγωνιστούν με δταν αυτόματο τηλεφωνητή τα οργανωμένα δικηγορικά συγκροτήματα,

- στους **συναδέλφους που δουλεύουν** στις ασφαλιστικές εταιρείες **με την υπόθεση και με αμοιβή κατώτερη της νόμιμης**,

- **στους δικηγόρους «συνεργάτες»**, τους συναδέλφους της μαύρης αγοράς εργασίας, θύματα άγριας εκμετάλλευσης, που αναγκάζονται να δουλεύουν με εξωθλιωτικούς όρους και οι οποίοι είναι η μόνη κατηγορία μισθωτών που δεν προβλέπεται από κανένα νόμο και δεν προστατεύεται από κανένα σύλλογο,

- **στις γυναίκες δικηγόρους**, που είτε δουλεύοντας σαν «συνεργάτες» (των οποίων αποτελούν και την πλειοψηφία), είτε σαν ανεξάρτητες επαγγελματίες, εξωθούνται πιεστικά στα περιθώρια του επαγγέλματος από τον ξέφρενο ανταγωνισμό και τον άγριο ρατσισμό, που καθημερινά πρέπει να αποκρούουν για να επιβιώσουν επαγγελματικά.

Η απαίτηση για την εξασφάλιση πρόσβασης στη νέα τεχνολογία, τον καθορισμό των όρων για την παροχή εξαρτημένης εργασίας και τον αυστηρό έλεγχο του συλλόγου για την τήρηση τους, το υποχρεωτικό όριο εξόδου από το επάγγελμα, την προστασία του από τους αλεξιπτωτιστές, κύρια του δικαστικού σώματος, για τον διορισμό των εμμίσθων βάσει επετηρίδας με συγκερασμό των κοινωνικών και των αξιολογικών κριτηρίων, για μια διαφορετική προσέγγιση του θεσμού των εταιρειών, που να εξασφαλίζει την αυτονομία και το πνεύμα αλληλεγγύης, δεν μπορούν να μένουν αιτήματα για προεκλογική κατανάλωση.

Απευθυνόμαστε τέλος

- σ' εκείνους τους δικηγόρους που διεκδικούν την κοινωνική ευαισθησία, και αναζητούν την κοινωνική διάσταση στην άσκηση του επαγγέλματος· σ' αυτούς που διεκδικούν την αντιστοίχιση της νομικής θεωρίας και πράξης με τις κοινωνικές εξελίξεις, αυτούς που προσπαθούν να δώσουν μια άλλη διάσταση στην άσκηση του επαγγέλματος και να θέσουν σε άλλες βάσεις τη σχέση τους με το Κράτος και τον Πολίτη.

Ως δικηγόροι έχουμε λόγο και διεκδικούμε το δικαίωμα να τον εκφράζουμε καθοριστικά στα θέματα που αφορούν την απονομή της Δικαιοσύνης και τη λειτουργία των θεσμών. Το σωφρονιστικό σύστημα, τα ναρκωτικά, η κρατική βία, η αυθαιρεσία της Εκτελεστικής και της Δικαστικής Εξουσίας, οι κοινωνικές μειονότητες, η οικολογική καταστροφή, είναι θέματα που μας αφορούν άμεσα, όχι μόνον ως πολίτες, αλλά και ως σώμα και διεκδικούμε γι' αυτό την αποφασιστική παρέμβαση του συλλόγου μας σ' αυτά.

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΠΡΟΑΝΑΓΓΕΛΘΕΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ

Αυτές είναι οι απόψεις και οι θέσεις μας. Δεν πιστεύουμε στην ακατάσχετη αιτηματολογία και στις λογικές της ανάθεσης. Είμαστε αντίθετοι στο συνδικαλισμό των λίγων, των επώνυμων και των μνημένων, στο συνδικαλισμό της εκπροσώπησης. Αντίθετα πιστεύουμε ότι η αντιμετώπιση των προβλημάτων θα κριθεί από την ενεργοποίηση και τη συμμετοχή των μελών του συλλόγου στις διαδικασίες του· από τη συνεχή παρουσία και τη συλλογική δράση· από το σπάσιμο της υποκρισίας και της σοβαροφάνειας μέσα στο Δ.Σ.

Με αυτή τη λογική συγκροτήσαμε αυτό το σχήμα και επιδιώκουμε να αποτελέσουμε μια αριστερή εναλλακτική παρέμβαση στις εκλογές του Δ.Σ.Α. και στην παραπέρα πορεία του.

Δηλώνουμε ότι εφ' όσον διαφωνούμε με τη χρησιμοποίηση του συλλόγου ως μέσου για προσωπική προβολή και πολιτική ανέλιξη, δεσμευόμαστε στις αρχές της εναλλαγής και της ανακλητότητας των συμβούλων που θα εκλεγούν από το συνδυασμό μας.

Είναι προφανές ότι αφού δεν πιστεύουμε στους Μεσσίες, στις ανεξέλεγκτες ηγεσίες και στους φωτισμένους κομματικούς εκλεκτούς, αφού διαφωνούμε με τον τρόπο εκλογής του Προέδρου, την προσωπολατρεία και τα παζάρια που συνοδεύουν την εκλογή του ΔΕΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΟΥΤΕ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΓΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟ, διαμαρτυρόμενοι έμπρακτα γι' αυτήν τη θεσμοποιημένη μεσσιανική λογική. Και δηλώνουμε ότι δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να εκμεταλλευτεί για λογαριασμό του τη θέση μας, ιδιαίτερα σ' εκείνους που ρηματικά τάσσονται κατά της άμεσης εκλογής του Προέδρου και το ξεχνούν μόλις βρεθούν σε υπουργικές θέσεις.

Είναι προφανές ακόμη ότι με βάση τα παραπάνω δεν θα μπούμε σε κανένα δίλημμα τη δεύτερη Κυριακή για να επιλέξουμε το μικρότερο κακό, όταν πιστεύουμε ότι η κρίση του συνδικαλιστικού μας χώρου υπερβαίνει το πρόσωπο του Προέδρου, ή καλύτερα συνδέεται μ' αυτό και ανεξάρτητα από την πολιτική του τοποθέτηση.

Αντίθετα με τη λογική του υπερόργανου του Προέδρου ζητάμε τη θεσμοθέτηση Πανελλαδικού Σώματος Δικηγόρων για την ενεργοποίηση του σώματος και την εξασφάλιση της συλλογικότητας.

Καλούμε τέλος όλους τους συνδυασμούς που διακηρύσσουν ότι διαφωνούν με την άμεση εκλογή του Προέδρου να δεσμευτούν ότι αμέσως μετά τις εκλογές θα απαιτήσουμε μαζί τη ριζική αναμόρφωση του Κώδικα περί Δικηγόρων και την κατάργηση της άμεσης εκλογής.

Δεν διεκδικούμε το αδύνατο, δεν διεκδικούμε πλειοψηφίες και συσχετισμούς, διεκδικούμε να καταγράψουμε το λόγο μας, ελπίζοντας - αυτές οι εκλογές να αποτελέσουν μια αφορμή για το ζωντάνεμα του κοινωνικού μας χώρου, για το ζωντάνεμα όλων μας.

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ να έχουμε λόγο ως δικηγόροι για την κρατική βία, την αυθαιρεσία της Εκτελεστικής και Δικαστικής Εξουσίας.

ΑΡΝΟΥΜΑΣΤΕ το συνδικαλισμό των λίγων, των επωνύμων και των μνημένων.

ΘΕΛΟΥΜΕ την ενεργοποίηση και τη συμμετοχή των μελών του συλλόγου στις διαδικασίες του.

□□

□□

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Αλεβίζου Φώφη

Διγενόπουλος Βασίλης

Ζορμπαλά Αλέκα

Καραϊνδρου Βάσω

Κατσαμπάνης Σωτήρης

Κοκκινάκης Μανώλης

Κούρτοβικ Γιάννα

Κριτσίλη Βιολέττα

Μήλιου Ζωή

Μπακιρτζή Νανά

Νικολακάκης Αργύρης

Παΐσης Κώστας

Πάλλας Φώτης

Παριανός Γιώργος

Πολιτάκη Αννίτα

Σοφοκλέους Νίκος

Σταθάκη Στέλλα

Σφήκα Ελένη

Τόλιος Χρήστος

Τσαλαχούρης Γιώργος

Φίλη Μαρία

Χατζηδημητρίου Κάτια

Χατζόπουλος Στάθης

Χριστοδουλοπούλου Αναστασία